

Per la margera

Crònica alternativa de la Fira Mediterrània de Manresa

La margera és la primera cançó del nou disc de **Roger Mas**, *Irredempt* (Satellite K, 2015). I també un lloc que no es trepitja gaire, però on creixen les flors. Aquest és un dels molts itineraris possibles per alguns dels concerts de la passada Fira Mediterrània de Manresa.

La Canya Borda i els alumnes de l'escola de grallers dels Gegants de Manresa Foto: Pol Ducable

Tenia molta raó el director general de Cultura Popular, Associacionisme i Acció de la Generalitat de Catalunya, **Lluís Puig**. A la roda de premsa de valoració de la XVIII Fira Mediterrània de Manresa va comentar que ningú no té el do de l'ubiquïtat i que cada persona viu aquesta fira d'una manera molt diferent, atesa la gran quantitat i diversitat de propostes programades.

Com que els periodistes musicals també som persones limitades, aquí van unes quantes consideracions subjectives sobre algunes de les actuacions que vam veure, especialment les d'aquells músics que piquen pedra sense triomfalismes, a la margera i sense grans cobertures mediàtiques.

Les **Roba Estesa** van guanyar el VIII Concurs Sons de la Mediterrània i tenen un gran camí per endavant: tenen la picardia del cuplet i la canya de la matinada. I ulleres de sol, com **Martirio**.

El *cantaor* **Carles Dénia** és l'home insomne en sentit figurat i en sentit literal: es va presentar sense haver dormit gaire i va marcar-se un "Bolero de l'home insomne" amb un *crescendo* coral i combatiu que fa pensar en "El pueblo unido jamás será vencido", de **Quilapayún**.

Els **Mox** són un grup que si no existís l'hauríem d'inventar: en una hora intempestiva i sense gaire públic van ser els reis del rock de l'Horta. Com ells, i com els amics d'aquest blog, nosaltres tampoc no sabem viure sense rock.

El fabulós guitarrista **Pau Figueres** es va presentar en anglès a la Llotja professional: esperem que quan el descobreixin nord enllà, o a l'altra banda de l'Atlàntic, no s'oblidi de nosaltres.

Els **RIU** del Baix Llobregat sonen amb més força que mai: van fer tremolar la Taverna de la Fira amb les melodies d' *Abans tot això eren camps* (autoeditat, 2015) i milloren a cada pas que fan.

La **Canya Borda** van actuar amb els alumnes de l'escola de grallers dels **Gegants de Manresa** a la programació off: van demostrar que pot ser infinitament més divertit i commovedor un nen que no aixeca un pam de terra esforçant-se amb una gralla que no pas una estrella fent el mateix que ha fet la nit anterior a l'altra punta de món.

Carles Belda i **Joan Garriga**, els **Gipsy Kings** diatònics, van brindar al Vermell amb els caves de **Pere Mata**, van destrossar l'"Homenatge a Teresa" i van brodar "Flor de primavera" en plena primavera d'hivern. Es van glosar uns garrotins i es van trencar uns gots.

Tot això no es dirà en altres espais, però aquí queda dit.

Músics dels Gegants de Manresa provant l'instrument Foto: Pol Ducable